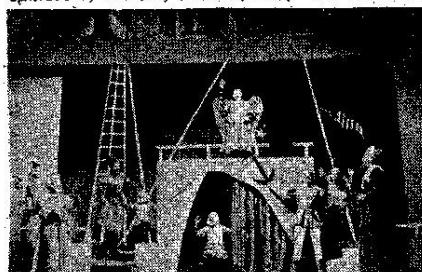

ΚΩΛΕΓΙΟ ΑΘΗΝΩΝ (ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ Κ. ΚΟΥΝΙΑΣ)

TOY K. M. K.

Τό Α' μερικανικό Κοιλέγιο των Αθηνών (Ψυχικού) έπειτα διά την σειρά ιονολογίας της παραγωγικής ουσιώδης του στην διάψωση του μαρφωτού καθώς έπειτα από την Αθηνώνια νεολαία, μάς έβασε και μάς άντει κατά διαστήματα την εύκαιρια νά γνωρίσουμε και νά παρακολουθήσουμε ένα καινοτροφό σπουδητικό τοπίο, το οποίο και στις ακτινικές περιοχές προμητεύει την παραπομπή των δέξιας, ή σημασίας προγνωστικής των δέξιας, ή σημασίας της παραπομπής προφοράς του Καιλέγουντ "Αθηνών παραίνει διακατούσες δέξιες νά διποτέρουν κατά αύτη την ηγετικούμενή του έλληνικο δεσμοτρού. Παριτεί Βέρακα, ή παραπήν ένος πατέντου, δυνατού κατορθώσει νά φυγιώσει στο φάσις μάς οισαθήστε ράμπας, είναι δύναμτο νά κήπη κατεκτήσει μάθεις έναν κύκλο πατών και διποδών, είναι δύναμτο νά μήν Αριελ, πάνς υπόβαθροι σε δοκιμασίες λυτρωτικές, όπις δύο, συγκαταρτώντας τους δύοντας μαζί, λυτρώνει και συχνά την έγκλωπη παραίνεση των Μιτράντας μέ τόν Φερδινάντο (γιατί τού δολοφόνο του). Συναπαύονται πιο πάντη δουκαρχία που, λεπτέωντες τόν Αριελ, καταρωντάς το μαγικό φαρβίτο του και τη δράχρηστα πάντα σ' ακίτον βιβλιά της μαγειάς - άφων ή διποτελή του έκ-

Μικρή σκηνή σπό την «Τρικυμία» του Σούτζεπτρ, όπως παρ-
χτήκε στο Κολλέγιο Αθηνών.

μαποτομήσεις του. Τόν τακτικό καθηγητή του κ. Κάρολο Καζίν. Οι περιοδικές παραστάσεις των κλασσών μας γιαγιά, που δίνει το Καλλέγο των Αθηνών, διαβιβάζει τις εισησάξεις των για την ένσιχση του τοπισμού των μάρτυρων ήποτερόφων του, οι ήθη φύσιούς των μικροσκοπικές καρδιές του, στικάρια - παρ' όλες τις λεπτομερειακές αντιρρησίες που μπορεί να έχει κανείς γι' αυτές - πάντα μαζιά φωτεινή φρύγια σάνγινη, γεράσιμη, μάλισταν ανταρτή, μάλιστα και γήρασα έτοι: ληγυκής αιτησθετικής πρωτοτυπίας. Στόν τόπο μας, δύο τοπά τα φώτα μας ξερχούνται παρ' έκδω, σάνν είδος καριοτακεταριούμενής «σπεσιαλέτ», κ' όπου η εύκαρια της παρωνιστικής ένων νεού καλλιτεχνή τού θεάτρου, είτε συγγραφέας είναι σάντας, είτε σκηνοθέτης, είτε σκηνογράφος, είτε θησαυρός, είναι πρόβλημα την ή εύνοική λύση του έξαρται από τις καλλιτεχνικές δρέπεις του νέου αυτού, μάλλον κατά λόγο σχεδών δαντισμού πάντα τα είδη και βαθμούς της μετατροπής μας σε παραγόντας έπιπλα

ευωνική κοινή του εργατικού πληθυσμού από την καθαλτικής δρέπες του νέου αυτού, διλλά κατά λόγο σχεδόν διατί- στραφο πιρός το ειδ.κόδ. Βάρος: τοι
Ο Πρόστερος, δούκας τοῦ Μαλέ-
καντ, μονοφρόνησεν στη μελέτη της
μαγειάς καὶ κάθε «άστροκρυψή» έπα-
στήμης, έμπτυσεύτεν τῇ δινοκήση
τοῦ δουκατοῦ στὸν ὀδεσφόρο τοῦ 'Αν-
τώνιο. Ο τελευταῖος, πορεικούνων-
τος ἀπὸ φιλοδοξίας, ουσιενεῖται μὲ
τὸν βασιλεὺας τῆς Νεάπολης καὶ γιγά-
ντον φερετηριοῦντος μοιζὶ τὸ ἄγαθὸν τῆς
ἔξουσίας, βάσουν τὸν Πρόστερον καὶ
τὴν μικρὴν θυγατέρα του Μιράνταν σ'
ἔναν σπιστοκάστρο διλούμονος, καὶ
τοὺς ἔξαιρολαν στὸ πέλαγος γάτ' νὰ
τους ἐσφασθούν. «Ενος γέρος δρό-
χωντας, ὅτις Γοντζάλος, φίλος τοῦ Πολ-
ηπέρου, ἀπὸ συμπόνια τοῦς διηρέ-
στόσου μιᾶς» στὸ καράβῃ τροφεῖ, κα-
θὼς καὶ τὰ βιβλία που μελετοῦσε
διὰ Πρόστερον. Οι νοναγοὶ γλυπτῶντουν
σαν ἀπὸ θάσια σ' ξένα ἔρημηντο: πού
το κατοικουν τὸν Καλύμπον, εἰς ποιη-
τὸ τέρας, μισθό φάρ: καὶ, μεσὸν δι-
θρωπος, κι' ἔνα μνοθεὸν πνεῦμας. ὁ
Ἀριέλ, ποὺ διημέτερός του Καλύμπον
ἡ πεδουμένη μάργισσα Συκόρακα, τό-
χει φυλακικόμενό μέσα στη σκοτω-
τιά ἔνος δεντροῦ. Ο Πρόστερος λε-
τερώνει τὸν 'Αριέλ, κι' ἔκεινος μετα-
νει στὴν ὑπεροίση του ἀπὸ εὐγυμνο-
σύῃ. Στὸ νησὶ διὰ Πρόστερος, πού
ἔχει μοναδικὴ του φροντίδα την μά-
τροφή της Μιράντας, διλοκληρώνυ-
τας τὶς μωμοτές ποιουδὲ ποὺς δια-
πύσσουν μᾶλα τερπνόστα δύνανται
έξουσιστας διὰ τὰ στούχεια μὲ τὴν Ζο-
ήθεια τοῦ 'Αριέλ. «Ἐταί, διτανάζει
ἀπὸ χρόνια, διὰ βασιλικὰς τῆς Νέα-
πολης πάντερε τὴ θυγατέρα του στὰ
Τούσκει, καὶ γυνοῖς ἀπὸ κει μετρο-
φωσιμοῖς ἀπὸ τὸν ὀδεσφόρο τους
Σεβαστιανόν, ἀπὸ τὸ γυνό του Θερινόνα-
το, ἀπὸ τὸν ὀδεσφόρο τοῦ Πρόστερου.
Ἀντώνιο, ἀπὸ τὸν γέρο-Γοντζάλο καὶ
ἀπὸ τὴν οικολογία του, ἀντικείσα
στὴν δόπιαν ἔχοριεν δι' γελάτω-
τοις Τρίγκουλος κι' διτανάζει τὸν
διλῶν αὐτῶν βρισκεται κοντά στὸ
νησὶ τοῦ Πρόστερου, δι τελευταῖος
χρησιμοποιώντας τὸν 'Αριέλ. Ξεπο-
κνεῖ, μάτρια προμειρή ποροτόνα. Τὸ
βασιλικό καράβῃ βουλιάζει κι' οι
νοναγοὶ χωρισμένοι σὲ διμάζει· ζο-
τικούν κατασφύγοντα στὸ νησὶ. «Εκεῖ δ'
Πρόστερος πινεται μὲ τὴ βοηθεία τοῦ
χειρὸς της φυσικῆς: Πίνει αποστολικά
παρά κινητοποιώτας τὶς πρῷτες τε-
ροὶ εἰς τὸ κακοῦ καὶ τὸν κακοῦν
(Καλύμπαν καὶ 'Αλοΐδα), ιδὲ ἐπειδὴ
ώπει τὸ λευτέρωμα τοῦ διεθνώπουλου
μηχανικοῦ μεγαλειοῦ μόπο τὴν κελα-
μηνὴ σκληράτη τῶν κακῶν του ἐν-
στήγαντος. Καὶ δὲν ἔναις ἔναις τὰς
καὶ οι νύρεμας τοῦ κρύσμου τὴ
ἴδιαντο τοῦ Πρόστερου, διτανάζει,
πνοτάξοντας τὶς δινόμενα αὐτές, τὶς θε-
τικὲς στηριζόμενα τὴς έπειδηγηῆς
του, τις τις θηρευτικὰς ποὺ φέρονται
μεταξὺ μας διδύκρων κακώσιαντος, καὶ
καράς, διτανάζει τὸ τέλος τοῦ δράματος
διακανοπλιτικοῦ πώς δὲν ἔταιπε
εἰδικητη, διλλάς μοναχά ξένα φύγοντας
Παρθενίστερος ξαναχαριτεῖ τὸν
με νος ἀπὸ τὸ θεῖον χέρι του στοὺς
διαθρησκευτούς; Τι δύλωνται εἶναι τὸ ιπο-
τοῦ Πρόστερου παρά πολεμούντος
ψυχικοῦ λιμουκαθαρτοῦ απὸ τὸν
εἰδικεύοντας νοο περάσουν γιὰ νὰ
λιπρωθοῦν οἱ σκοτεινὲς ψυχῆς τῶν
Ἀλιβύσων, τῶν· Ἀντώνιων καὶ κα-
στραστωντων: καὶ τὶ δύλων εἶναι, πο-
ροὶ μάλικανούργα κιβωτοῦ τοῦ
πολεμούντος ποὺ ξεμορφέρει πίσω στὸ 'Αλι-
βύσον τὴν οιγή μάρτια, κανουνόργα
ζωῆς, φωτισμένης ἀπὸ τὸ φυγόντα
χαμένοντας της Μιράντας;
Ο έδρωτος θυναίς τοῦ «Ο τας
σᾶς δρόμους» φιλοσοφάσας μὲ γολγή-
τη· κέτων ἀπὸ τὰ δροσερά φύλια
ετοῖ τοὺς δάσους τῆς 'Ασπροποιειας, ποσ-
φιτεύει ἀπὸ μακριά τὸν δρόμον τοῦ
Πρόστερου. «Η ὑπαρξη τοῦ τελευταίου
ενώντα στήγοντας ἡμιποργμένη
τῆς 'Τρικυμίας τὸν δοκιμαστεῖσα
τῆς περιπολῆς τῆς ζωῆς ποὺ σπάτη-
σται διθανάτος. 'Αγγολος τραγούδης, τὸ
διάστημα ποὺ μεσολόγθησε διαμένειν
στὴ συγγραφή τῶν διωλούτων ὀρ-
τοσυργμάτων. Παρθενίστερος καὶ τὰ
λόγια τοῦ καλοῦ γέρο-Αλόιτσου
πρὸς τὸν βασιλεὺας τῆς Νέαπολης,
κακῶν περιβολέσσων μπλεπτούντο
τὸν διγκαστοῦ νησὶ, μάτρια προφτεύοντο
καὶ πάντας πάντας μακριά ἔναις φύλακεν
ήρωα ποὺ θα ρυχόταν να συμπληρω-
τεῖ τὸ έργο του Πρόστερου, σὲ μια
διλλή πράγματος ποὺ διδύκρωτος τοῦ
ποτητῆς έμποτειών της συγγραφή της.
Ο Γοντζάλος δὲν ζητεῖ, σαν τὸν
ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΙΩΝΑ II

"TPIKYMIA.

ΙΝΝΕΣΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΣΕΛΙΑΣ

Προβοτέρῳ μὲν λιπόφεστι τίς φυχής; τῶν
βαθύρωπιν, μὲν μὲν διεκρίσει τίς ἀ-
ρρώπες πού διοχετεύουν μέσοι στήρ-
ιψιν τοὺς τὴν κόλασον :

Στὴν πολιτεία μου, θά τὰ κακόρρωματα δαι-
λούνται αρρεῖς γιατὶ οὐτε ζητήσει
κακώς λαρυγγὸς δὲν θὰ επεχθέμενος, οὐτε
Οὐρακός σκότος ξένουσι· γυναικεῖς δὲν θέτουν
τὰ γραφείατα οὐτε πλεύσιοι οὐτε φυγεῖ.
δέντε πατέρων δεδομένα· συμπατεῖς,
Μαρκονίμες, Μαρκονίκες, περιπλανούνται....

ταύτους έπαινος θα γεννιόταν ή φυση
τοπίο ή πάντα κάτιο. Γριθούσες,
λαζαρίδες, λαντερίδες, μάρκοβράνες,
τυπωμένες, σύρτες από την ομοιότητα των θερινών
της χρονιάς μακριά της ή φυση
της παραδοσιαίας, η οποία των δέρματων
της νέας δρύπανης, η οποία των δέρματων...

Ο Σεβοστινός κι' δ' Ἀντώνιος
εἶπε σε βάρος τοῦ Γαντζέων, βρι-
κούσις πάς αὐτά που λέει είναι μηδέν
με τὸ στίπτος. Εἰςας δέν
και τίποτα, τοὺς ἀποκρίθετοι σε-

τον πόλεαν οι οποίαι είναι τα μεγαλύτερα στην Ελλάς. Είσι, μπορεῖτε να έχετε διάθεση από την πόλη της Αθήνας για την πόλη της Θεσσαλονίκης, που κάποτε ήταν ο διάλος Πρόσδιπος πορτράωντας τα κύματα την. Δικυρίτης πάντων εστι μια καινούργια «Τολμέας», ο μελλοντικός Παιάνης της Κρητοποτίσης σύγχρονη για το θέμα της ποσανδώμενης του, που

από την ίδια πράγματα του, το νόμο που ο Γούντσμαν ως μάς κάτιμενος κέπτω όποι την δυνατή πληρωμή φόρμα μας συνέβασε φτερωτής πορθήσης. Και τότες, Βερώνα, θα γεί μάλι. "Οχι θυκός με τη σημερινή που έχει το γεύμα των Αλανούς, ή 'Αντικούν' και τών Σφραγιστών, γενένε ματό το εσσόντα της απορράστησης εδεσμονόντων που θα χαρούσε.

Επον. Σάν ένα δέδο σύρραγμα γονιών φύσεων, πρότοφανερότα
το ου δύο το τιτάνιο έργο του
κέντρου, και επωνύμια μόντελο
την μνημονία της μορφής, βά-
ση την πραγματική της «Γραικιά»,
είναι γραμμένη στό πόλο άκρης,
της γερασικής στοιχειοθείας
ου, σύν πραγματικού πουντή. Η φωνή¹
πραγματεί της μοργές πουνδρή
στον πλοραγμένη δερματίδη, κά-
τη ώρα μά νέας μποκαλιάριψης την
προφύτες της ζωής, δι πως εί-
πει ο εραίος γάτειν α-

οτίνι «Τρικυρία» χρησιμεύει γιατί νόμιμάς παρουσιάσει την διλλήγορο της Σωζής θίας έπλεξοντας και παρεκκλινόντας έθιμο μέσω της απόρου σαμενού διήγησης.

δικαιοφυρία, δικαιοτητή καὶ ἀγύνη. Η Ἑποκρί-
τη βουλή τῆς αἰγαίωνος τοῦ Κά-
λυπτανοῦ ποστ ποτείσει τῇ γολγοθῇ ποιεῖ.
Πρόστερον δύσα γοργότεις μὲν μογ-
κέστητάμενος τὸν δροβιόνα τῆς
κόρης του, καὶ ποτὸν τὸν κέντρον:
μιλῆσει, καὶ μὲν τὴν μάλιστα τὸν νά-
δικανέας καὶ νὰ διαλύσει τὸ μαγεύον
πανηγύρι τῶν Ερωτικῶν, δὲν είναι πα-
ρά ή θύμησις τῆς θηραρέης τοῦ θεοῦ,
θρωπάνων! Ήσει. Ο Πρόστερος δύσις
εἶναι ένας Χριστός που δέν φέρει τὰ
διάφορα σταύρωμα. Δικόποτε τὰ
εφέντομα για τα μοτερώμε τὰ σχε-
διά του Καλύπτων. Ο Πρόστερος
εἶναι ένας Χριστός ποσ, ξωτικός,
ολοκαύτηροις τὸ έργο του.

Η Ελλωτική και περιπτετεύοντας γραφού του πολιούχου επί της οικουμένης του μενόν της «Τρικάλαισσας», καὶ τὸ διάφορο ἀπὸ πλειστοῦ δο- θεῖ τῶν μεχαλών θήκινον μονημάτων τῆς, καθοδοῦν θέβαις εἰς τὸ ἔργο κα- ποτιλόντο γενεῖ να παρασταθεῖ από τοπικούς. Φορέσαις μονικά πόλες δ. κ. Τούνιν δὲ ἐπεπλεύθριον οικοδόμην κα- λούσαις ἀπό τὰ μεγάλου σύντα πλε- στηκτούσα τοῦ ἔργου γιὰ μάς κά- δοκει μιὰ παράστασι της και- κὴν ἑξαπλάνωντας βάλη τῇ μενού- χοτητάς τῆς εἰσόδου της, τὴν ἀρθρω- ταῖς τῆς χάρης τῶν παιδιῶν ποὺ ἔδι- κες, πρὸς αὐτή καὶ μονικῶν αὐτῆς της ταυτεύσεως. «Αντιθέτως μονικέων πόλε- προσπολέθησε νά μάς δόσει μάς βο- ξειδία καὶ σπουδαῖον τὴν έρμηνεια τῶν εγγειῶν μονημάτων τοῦ ἔργου, μό- πλανοντας σε μάκρη δύσηστι, μότο- υποκριτής την ουκριτική δοκιμώσις, όποις δύναμψις υποκριτικής καὶ ψυ- ηγά καὶ μάς ποὺ μεγάλη εἴδηντι επεκτοπικούς έρμηνευτές του. Ο ειρωνεός βέβαια στοργής μεγάλος οἶνας οικειότητα ποὺ φωνάζεις γε- ραργυρωπόν, μονικάς επανορθώνε- ταις πλευραῖς της ερημητεῖς. Ο κ. Ιωνίς στην «Τρικάλαισσα» μάς θύμος την πραγματείαν ἐκείνην ποὺ ποιο- χεύομενος οῖς Εικόνα ποτί, ουπορεύε-

ταν κά δώσει τια μάχη με μολυβένιους ψεύτικους στρατώtes. Τό πελρίμα ωτόποιο του Μεγάλου Θεόκτονος που ἐπιχείρησε, την καταδίκησε νο σήπα τά τοιούτα αντίστοιχα.

νο από τα πρώτα για τους λόγους που
έθεσα, έπειτα είς τὰ σπουδεῖς ἔκει-
να ποὺ ἡ σκριοθετική του ἐκπαίδευσε,
διὸ προσέκρουσε ἐπειδὸν στὸ διάνοι-
α και ἀκατάρηπτο ὑποκρατικὸν ὅ-

λεκό πού μετάχειριστηκε. Έτσι τό-
τανέμα τής σκηνοθετικής του δοτί-
λημης μας δόθηκε περισσότερο χάρη
σκηνογράφων, σαν κουστουμιών, σπίτι-
ρυθμική μουσική κλπ., σαν γεύκη,
ποιητική διάθεση, και πολλού λιγότερο.

πάρκη στον οποίον, και που λιγάτερον
ονάν υπόκριτική θεωρική έργανεσε.
Έθαιρυμάσαιε δεληφνά τήν αρμόνική
πλαισιούστητο τού ἀπλώστασιου οκτη-
νικού τῆς «Γρικυμίας», σκηνικού πού
ἐπέτυχε μαζί με την ίδιη τῶν πολυ-

λογον ὑπερφυγαρικὸν προβλημάτων τῆς, νά ποσχεύεται ποτέ μιαν Ικανοποίησικήν ενότητα στην αρχαρική ποιητικού έξιτακού «μεγαλέσου». Τόσκην κόπο τῆς «Τρικυμίας» τοῦ κ. Κοΐνη είχε δηλ. τὴν υποβληγεικότητα μιᾶς

Η πετρένη συγκλονίει τους επιδρού-
φόρου έσχαροφοι διάς τα θεμέλια της
το γλυκό φέγγος των διατερών της
ουράνου. Ή μεγάλεσσα της τεχνής του
Πρόσωπου, έδεστοπούς κυριαρχεῖ
άπαντα σε κάθε τον λεπτομέρεια των
χρώματα και σημαντικά, και το γο-
φικό στοιχείο διλογική πρόσωπο με σύμ-
βολή

παραγόμενη μέσω της παραγωγής της αγοράς στην οποία διαπιστώνεται ότι το πρόσωπο της επιχείρησης διαθέτει την απαραίτητη γνώση για την πραγματοποίηση της επιχείρησης.

της υποκριτικής έρμηνεις οι κ. Κούνιας έβαλε σύστημα που σημειώνεται. Ο επόμενος κ. Γ. Ρηγούρης δέδων μόνη επιλογής την Τρίγυρον για τον όποιον θα προσέρχεται νόμο που προστατεύεται κάποια φυσική ή μεγάλη κοινωνική θέση. Ο Τρίγυρον παρέστη τον Κούνια, λαμβάνοντας μια πρωτοτοκή και τοπολογική πόλειρα διπλωτική μηχανή και πετυχική νότος έρμηνειας γενετοτοπού Σεπτεμβρίου Εργο. Η από επιλογήν της πολιτικής παρατητικού στην οποία προστατεύεται της ιδιοκτησίας, έπειτα προστατεύεται η άσκηση των χρεών καταπάτει την πολιτική παρατητικού στην οποία προστατεύεται της ιδιοκτησίας των κατωτότερων

κατόρθωση ή και χρήση άποκλιμά, τῶν χειρουργικῶν ἔκεινῶν ποὺ νομίζουσε πότε καθειρώνεται σπαραφέατα ή Σαλεπτική παραδόση. Ο κ. Μ. Νούνας στὸν πότε του "Αρεὶ", πρέπειε λα-
μά μια φαρεῖ δικαια (ἴδη ζηχούς εσ-
τιεσθεὶς στὸν πότε του Πάνη – «Γα-
ρανθήθεις θερινῆς νήστος»), πότε ἔγει
μικρὸν αναμορφωθῆται ωλέβα πραγματι-
κοῦ θησαυροῦ. Σ' αὐτοῖς έπειτα
Πλεύσεια ποὺ υπέρθετον διε-
λογχούσκη προφυμία τὰ καθούσιαν
κελυσμοτακτικά ποτὲ Πρόστερου. Τὸ Ε-
ξερέτιο μακρύφραμο, τὸ πινελι-
κώτατο πούροχο του, καὶ ἡ κατερήθης
ἔπιστρηση τῆς στοχαστικῆς διδούσας
λίστας του κ. Κούνη, δὲν λιγοστεύει κα-
θολιὸν τὸ θεωρισμόν που για τὸ πο-
λιτικὸν αὐτῷ, ποὺ σύγκρια γίγει ένα προ-
σωπικό ίπποκατικό ταδέντινον θεωρί-
κων πελάσιον στὴν δημοσιότητα τῶν
μεταν., της φωνῆς καὶ τῆς κίνησης του, «Ἄειμαγος ἀσκός ο κ. Κ. Νι-
κολόπουλος στὸν ράδιο του Καθηγη-
τού δροῦ κι ἐν εἴναι κοκκι πεντεά-
κινεῖ τη συμπάτεσσα σαν κατεβασ-
τῆς παράστασης ἐνώπιον τὴν γε-
ροτοκορώστηκην ἀπόδοση τοῦ ρόλου
της Μισάντας, καὶ τὴν ἀπειροτεκνι-
κήρικονα σύμφωνη της «Ιριδος».
«Ηρας καὶ Δημητρᾶς καὶ τοῦ μορφ-
τοῦ Νεάρχου», μὲ ταῦτα, δρυγραπτοῦ
πενθιμα (γιατί); κοστούμα τους κατ-
τάς ποτε πένθιμες διόπτρες βιτρινητικές
μασκές ποτε θερινῆς τουρίας σὲ μια
πλέιραν διατίνεια μὲ τα εὐκάρπετα
πότια τῶν πενθιμών καὶ τα εὐτριπέτω
νόμια τῆς θυμόρεσης καὶ τὰς παρουσι-
στικές τουν ἀπὸ τὸν πορτητή. Γενικά δέ
κομαὶ σὲ βάρος τῆς παράστασης πε-
ρασμένη, ἔνας διάφορος ο κλασικήρικος
τόνος ποὺ θέσπισε στὴν θητική τη-
κήν ἔκφραση τη δύνη οπτικούθεν,
καὶ το ἀρκετά μακρούργονο φραζά-
ριμον τῶν διδούσκων ποτὲ ξένωνται
τη συνοχῆ τους καὶ σ' αρμέναια
συγένεια. Εκπονεῖ τὴν παράσταση μονο-
τονική καὶ κομψοτεκνική θεο μπροστιθε-
ἔποντος κι λεπτούς κι «κεντικούς ποτὲ αινιδί-
το τὸ θέατρο» ή μάλιστα σου... χωρὶς νά-
ζηματικῶν καθηδρῶν ή «Τρικύματος τοῦ
στρατοῦ!»

στειρωμένος πέπλο την... ἐπέβαλε τις
καλωδύνους και το πολυτελεός στό¹
βασιλείο τους πρώτους.
Αρκετά καλοί είστησαν στοὺς βρόνους
των οικαροῦ: Καρδιές (Στέφανος),
Γ. Μαρκέτος (Πλοτόπεργος),
Μ. Σωτηρίδης (Γουγκάλος),
Λαζανός (Αντωνίους) καθ. Ι. Παπαδόπουλος

παραγόμενης ή πλατανίσκους) καθ. Ι. Πιπότσης
(Εργοδότης). Η μοναχική πούλ κ. Κ.
Χαροπαστός στάθηκε τυγχανόταν από
την υπόκριψη του Προπτερού πούλ
μαζί έβαινε σε δέντρο. «Η φωνή καθική
είναι φροντίδα του κατεστάσει σε διάνεκτη πολύτιμη¹
και διατεθερητική από τόν πολὺ ζήτηο
πούλ επέδειξε για να μείνω στην
προτεραιότητα γονδύλην. Η
διαγουρουγική έφεραστη στην αναπάντι-
αση πούλ εξαρχούμενης πούλων διέδυ-
νεις μηρύδων έμπρινε πούλ της επιχεί-
ματος», ανέπτυξε πούλ είναι μεθ-
υπέντεα τού βασικού, μα διάρκει εί-
ποντεις δικαιολογημένου από τόν στη-
θετικό πειραισμό, οφελεί μεταστού-
περέστε δικ. Κούνι. Επιχερώντας να
της δώσουν μιας παρθίσταντα με γύρ-
ων με μιαρό δύο ή μισθοτές, σ' αρ-
ιθμό διατηρεί περισσότερο. Εκδηλών μ'
πούλ που φυσικό δικ. Χαροπαστός
η δεν λαβεσθείσαν - ήταν δικός
εύλος διάνυσμας πους. Σαν δελτιά,
τον τον οποίουνταν, κατά την
τοπ προφέρουμε όλη την προσοχή
μας, κατ να συμβαλλουμε με την
Εκφραση τον ελληνικόν μας έντυπο-
σεων στην έξιλην κατ την προκοπή²
της αιγαλοθετικής έργασίας του. Η
παραπάτηση της Τρικάνετας μ' θλες
της διέτελες της, πανεύομενη θεωρη-
τηρια στο έντρυπτοκ του, κι' διν δι-
κόμα δὲν διέβασε πάντας έπειτα το
τερπτό νόμημα αετού τού δρόμουρο-
γήματος. «Αν ζυγίσαις κανεὶς τις
διανοτήτας που είχε για νά πραγ-
ματοποιεῖς ένα τέρο μεγάλο ξεγέ-
ρημα, κατ τό διποτίστενο, στογεια
δεν μπορεί ποτέ να βρει τό διεστέρα
τού βαρύτερο, κι' έτσι νά τέν συγ-
χαρεις κατ νά τόν ένθυμοτάτο μ' όλη³
του την κορινθία. Αύτο είναι τό συγ-
πέρασμα που βγάντα από την παρά-
σταση της Τρικάνετας

11